

ministrationens Side og fra Rigsdagen, særlig fra dette Tings Side. Det er et sandt Ord. Det er overordentlig uheldigt, og det forekommer mig, at denne Sag stærkt understreger det uheldige deri. Den Gang den nuværende Forsvarsminister overtog de to Ministerier, han repræsenterer, var det vistnok alles Tanke, at det var en Begyndelse til at faa Forsvarsspørgsmaalet løst, dette Forsvarsspørgsmaal, der har spillet en saa stor Rolle i dansk Politik, og man kan sige en saa overordentlig uheldsvanger Rolle nu snart i den sidste Menneskealder. Til dette kunde man kun ønske Forsvarsministeren til Lykke. Kunde han naa at gennemføre en Forsvarsordning, selvfølgelig paa fuldt ud lovlig og konstitutionel Maade, var det noget nær den største Bedrift, som nogen dansk Minister i vor Tid har kunnet udføre. Men desværre kan jeg ikke skjule for mig selv, at der stadig har været, baade i Fjor og i Aar, en vis Tilbøjelighed til at øde Kræfterne paa underordnede Punkter, til at tage Kampen op paa Sidespørgsmaal vedrørende Forsvarssagen. Først var det Anmærkningen, saa var det Løjtnantslønningerne, nu kommer denne Sag her frem. Det er alle tre Sager, der ikke røre ved Centrum i denne Sag, og som ikke bringe Forsvarssagens Løsning et eneste Skridt videre. De Beløb, her er disponeret over, de Forhøjelser, saa af den Underkonto, saa af den Underkonto, ere forholdsvist ganske ligegyldige med Hensyn til en Løsning af det store Spørgsmaal. Den uheldige Følge, som er fremkommen ved, som jeg sagde, at øde den Styrke, der skulde have været anvendt paa store, gennemgribende Opgaver, paa disse underordnede Punkter, er den, at de store Opgaver, inden det første Tag er taget for at bringe Sagen virkelig i Havn, ere delvis forkvælede.

Er der noget, som er nødvendigt, — det vil jeg særlig anvende paa denne Sag —, for at vi skulle opnaa en virkelig Løsning af Forsvarssagen, er det fuld gensidig Tillid imellem dette Ting og Forsvarsministeren, fuldstændig Klarhed i alle Ting, der vedrøre militære Sager. Og at den Maade, hvorpaa der her er disponeret over de Midler, der ere indvundne ved Geværfabrikkens Virksomhed, ikke har

bidraget til at fremme en saadan gensidig Tillid og ikke har bidraget til at fremkalde Klarhed i Linierne, forekommer mig at være ganske utvivlsomt.

Jeg beklager derfor meget det, som her er sket. Men der er jo en Lysside ved dette, og det er, at vi i alt Fald ere komne et Skridt frem nu, og jeg tror et afgørende Skridt til en bedre Ordning af disse Spørgsmaal i Fremtiden, budgetmæssig set. Forsvarsministeren er nu gaaet ind paa, at fremtidig ville denne Kontos Indtægter, de Indtægter, som indvindes ved Geværfabrikkens Virksomhed, blive opførte paa Finansloven, og hvis der skal disponeres over nogen Del deraf til militære Formaal, kan det kun ske med Bevillingsmyndighedernes Samtykke. Dermed tror jeg, at en Gentagelse af disse Ting for Fremtiden vil være udelukket, og i Fortrøstning hertil har jeg ikke haft noget imod at gaa med til at indstille til Tinget at vedtage den højtærede Ministers Forslag om at anvende 23,000 Kr. af det indvundne Overskud til Forøgelse af Ammunitionsbeholdningen. Forslaget er motiveret derved, at paa Grund af Materialernes Prisstigning og Arbejdslønnens Stigning har man for det bevilgede Beløb kun kunnet faa tilvejebragt et saa meget mindre Kvantum Ammunition end tilsigtet ved Bevillingen, at de 23,000 Kr. ikke skulle tilvejebringe mere Ammunition, end Meningen var, men kun det samme Kvantum, man vilde have kunnet faa, hvis ikke denne Stigning af Materialpriserne og Arbejdslønnen var fremkommen. Det vil jeg være med til at bevilge, men maa, som sagt, stadig fastholde min Opfattelse af, at det, der er sket i denne Sag i Fortiden, har været højest uheldigt.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Jeg tager ikke Ordet, fordi jeg har store Ting at føje til, hvad jeg udtalte før. De Talere, der siden have haft Ordet, have jo ikke fremsat noget nyt. Særlig om det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) kan jeg sige, at han omtrent indskrænkede sig til at referere den Tale, som var holdt af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Den ærede Ordfører og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den